

Downloaded via the EU tax law app / web

Vec C-13/06

Komisia Európskych spoločností

proti

Helénskej republike

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Šiesta smernica o DPH – Oslobodenie – článok 13 B písm. a) – Poisťovacie činnosti – Poskytovateľ cestnej pomoci“

Abstrakt rozsudku

Daňové ustanovenia – Harmonizácia právnych predpisov – Dane z obratu – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Oslobodenia upravené v šiestej smernici

[Smernica Rady 77/388, článok 13 B písm. a)]

Členský štát, ktorý uplatňuje daň z pridanej hodnoty na poskytovanie cestnej pomoci, ktorú sa určité združenie zaväzuje poskytovať svojim prispievateľom na základe úhrady pevne stanoveného ročného príspevku v prípade, že dôjde k realizácii rizika poruchy alebo nehody pokrytého týmto združením, si neplní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu. Na také poskytovanie služieb sa totiž vzťahuje pojem „poisťovacie činnosti“ uvedený v tomto článku, a teda má byť oslobodené od dane z pridanej hodnoty.

(pozri body 14, 15 a výrok)

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 7. decembra 2006 (*)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Šiesta smernica o DPH – Oslobodenie – článok 13 B písm. a) – Poisťovacie činnosti – Poskytovateľ cestnej pomoci“

Vo veci C-13/06,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 9. januára 2006,

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Triantafyllou, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobky?a,

proti

Helénskej republike, v zastúpení: P. Mylonopoulos a K. Boskovits, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: J. N. Cunha Rodrigues, vykonávajúci funkciu predsedu štvrtej komory, K. Schiemann (spravodajca) a E. Levits, sudcovia,

generálny advokát: P. Léger,

tajomník: R. Grass,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Komisia Európskych spoločností sa svojou žalobou domáha, aby Súdny dvor určil, že Helénska republika si tým, že uplatňovala daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) na služby cestnej pomoci v prípade poruchy, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Článok 13 B písm. a) šiestej smernice stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločnosti, platí, že členské štáty oslobodia od dane nasledujúce položky za podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správnej a jednoznačnej aplikácie oslobodení od dane a na účely ochrany pred možnými daňovými únikmi, pred neplatením daní a pred ich zneužívaním:

a) poistné plnenia a plnenia poisťovania poisťujúcich vrátane s nimi súvisiacich služieb poskytovaných poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi [poisťovacie činnosti a činnosti zaistenia vrátane s nimi súvisiacich služieb poskytovaných poisťovacími maklérmi a poisťovacími agentmi – *neoficiálny preklad*].“

3 Článok 15 ods. 42 gréckeho zákona č. 2166/1993 (FEK A' 137/24.8.1993) stanovuje:

„...fyzické alebo právnické osoby poskytujúce služby cestnej pomoci podliehajú DPH, pokiaľ ide o vybrané čiastky, či už vo forme príspevkov, alebo výnimovo za službu v oblasti poskytovania pomoci alebo iné súvisiace osobitné služby.“

4 Keďže Komisia zistila, že podľa uvedeného článku 15 ods. 42 bola za služby v oblasti poskytovania pomoci v prípade nehody alebo poruchy cestného vozidla poskytované ELPA

(Automobilový a turistický klub Grécka) svojim prispievateľom na základe úhrady pevne stanoveného ročného príspevku uplatňovaná DPH na uvedený príspevok a vzhľadom na to, že zastávala názor, že na takéto činnosti sa malo vzťahovať oslobodenie podľa článku 13 B písm. a) šiestej smernice, zaslala Helénskej republike 7. júla 2004 výzvu.

5 Po neuspokojivej odpovedi tohto gréckeho štátu mu Komisia zaslala 22. decembra 2004 odôvodnené stanovisko požadujúce prijatie vhodných opatrení na ukončenie vytýkaného nesplnenia povinnosti.

6 Grécka vláda 23. februára 2005 vo svojej odpovedi na uvedené odôvodnené stanovisko namietala vytýkané nesplnenie povinnosti, pričom najmä tvrdila, že predmetné služby cestnej pomoci, ktoré nie sú poskytované poisťovateľom a ani poisťovacím maklérom či poisťovacím agentom, nepredstavujú poisťovacie činnosti uvedené v článku 13 B písm. a) šiestej smernice.

7 Komisia vo svojej žalobe tvrdí, že služby cestnej pomoci poskytované špecializovanými združeniami svojim členom v prípade poruchy vozidla môžu spadať pod pojem poistenia, keďže pokryté riziko sa týka náhodnej udalosti spočívajúcej v nepojazdnosti vozidla na neurčitom mieste v dôsledku poruchy, ku ktorej došlo počas obdobia pokrytého predmetným príspevkom.

8 Grécka vláda vo svojom vyjadrení k žalobe nenamieta vytýkané nesplnenie povinnosti. Obmedzuje sa na tvrdenie, že ministerstvo hospodárstva a financií plánuje zrušiť článok 15 ods. 42 zákona č. 2166/1993. Podľa gréckej vlády s ohľadom na jej potvrdenú vôľu zmeniť predmetnú právnu úpravu je toto konanie bezpredmetné a Komisii v dôsledku toho prislúcha zobrať svoju žalobu späť.

9 Na úvod je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že oslobodenia uvedené v článku 13 šiestej smernice predstavujú samostatné pojmy práva Spoločenstva, ktorých účelom je vyhnúť sa rozdielnemu uplatňovaniu DPH v jednotlivých členských štátoch (pozri najmä rozsudky z 25. februára 1999, CPP, C-349/96, Zb. s. I-973, bod 15, a z 20. novembra 2003, Taksatorringen, C-8/01, Zb. s. I-13711, bod 37 a citovanú judikatúru).

10 Pokiaľ ide konkrétnejšie o pojem „poisťovacie činnosti“ použitý v článku 13 B písm. a) šiestej smernice, ktorý nie je nijako definovaný v uvedenej smernici, Súdny dvor opakovane rozhodol, že poisťovacia činnosť je všeobecne prijatým spôsobom charakterizovaná skutočnosťou, že poisťovateľ sa zaväzuje na základe predchádzajúcej platby poistného poskytnúť poistenému v prípade, že dôjde k pokrytému riziku, plnenie dohodnuté pri uzatvorení zmluvy (pozri najmä rozsudok Taksatorringen, už citovaný, bod 39 a citovanú judikatúru).

11 Súdny dvor tiež ďalej upresnil, že poistné plnenie, ktoré sa poisťovateľ zaväzuje poskytnúť v prípade poistnej udalosti, nemusí nevyhnutne spočívať v peňažnom plnení, ale že toto plnenie môžu tiež predstavovať činnosti v oblasti poskytovania pomoci, či už vo forme peňažných alebo vecných dávok, tak ako ich uvádza príloha prvej smernice Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na zaštie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (Ú. v. ES L 228, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 14), v znení vyplývajúcom zo smernice Rady 84/641/EHS z 10. decembra 1984 (Ú. v. ES L 339, s. 21; Mim. vyd. 06/001, s. 109, ďalej len „smernica 73/239“). Súdny dvor v tejto súvislosti zastával najmä názor, že žiadny dôvod neumožňuje odlišný výklad pojmu „poistenie“ podľa toho, či je uvedený v texte smernice 73/239 alebo v texte šiestej smernice (rozsudok CPP, už citovaný, bod 18).

12 V tejto súvislosti možno najmä uviesť, že podľa článku 1 ods. 1 smernice 73/239 pojem činnosť priameho poistenia zahŕňa činnosť v oblasti poskytovania pomoci uvedenú v odseku 2 toho istého článku. Táto posledná uvedená činnosť, ktorá je poskytovaná osobám, ktoré sa

dostanú do ťažkostí počas cestovania, počas pobytu mimo domova alebo svojho trvalého bydliska, pozostáva z poskytnutia okamžitej pomoci oprávnenej osobe na základe vopred zaplateného poistného podľa uzavretej zmluvy o pomoci, keď sa táto osoba ocitne v ťažkej situácii v dôsledku náhodnej udalosti. Takáto pomoc môže byť poskytnutá okrem iného formou vecných dávok, ktoré sa môžu poskytovať tiež prostredníctvom personálu a zariadení osoby, ktorá ich poskytuje. Ako teda vyplýva z ťlánku 2 ods. 3 rovnakej smernice, môže mať takáto pomoc v prípade nehody alebo poruchy cestného vozidla najmä formu zabezpečenia opravy priamo na mieste alebo aj dopravy vozidla na miesto, kde sa môže vykonať oprava.

13 Napokon, pokiaľ ide o okolnosť, že ELPA nie je poisťovateľom, treba pripomenúť, že aj pri zdôraznení, že oslobodenia stanovené v ťlánku 13 šiestej smernice sa vykladajú striktné, Súdny dvor už skôr rozhodol, že výraz „poisťovacie ťinnosti“ uvedený v ťlánku 13 B písm. a) uvedenej smernice je v zásade dostatočne široký na to, aby zahrnul poskytnutie poistenia platiteľom dane, ktorý sám nie je poisťovateľom, ale ktorý v rámci kolektívneho poistenia poskytuje svojim zákazníkom také poistenie využitím plnenia poisťovateľa, ktorý preberá poistné riziko (rozsudok CPP, už citovaný, bod 22).

14 Zo všetkých predchádzajúcich úvah treba vyvodiť záver, že, ako to právom tvrdí Komisia, na poskytovanie cestnej pomoci, ktorú sa združenie, akým je ELPA zaväzuje poskytovať svojim prispievateľom na základe úhrady pevne stanoveného ročného príspevku v prípade, že dôjde k realizácii rizika poruchy alebo nehody pokrytého týmto združením, sa vzťahuje pojem „poisťovacie ťinnosti“ uvedený v ťlánku 13 B písm. a) šiestej smernice, a teda má byť oslobodené od DPH.

15 Je teda opodstatnené určiť, že Helénska republika si tým, že uplatňovala DPH na služby cestnej pomoci v prípade poruchy, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ťlánku 13 B písm. a) šiestej smernice.

O trovách

16 Podľa ťlánku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku ústníka konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania a Helénska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Helénska republika si tým, že uplatňovala daň z pridanej hodnoty na služby cestnej pomoci v prípade poruchy, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ťlánku 13 B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov ťlenských štátov ťykajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy

* Jazyk konania: gréčtina.